

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.272/2020/7.

A tanács tagjai: . Hajnal Péter a tanács elnöke, dr. Heinemann Csilla előadó bíró, Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Szabó B. Zsuzsanna ügyvéd

Az alperes: NAV Fellebbviteli Igazgatóság

Az alperes képviselője: dr. Feketéné dr. Németh Georgina kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes (40. sorszám)

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.27.583/2018/38. ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.27.583/2018/38. számú ítéletét, valamint az alperes 2144694847 számú határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 250.000 (kettőszázötvenezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltséget.

A kereseti és a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 1993. június 21. napján kezdte meg gazdasági tevékenységét a gabona, dohány, vetőmag és takarmány nagykereskedeleme területén. A felperes 2011 februárjában **N.-R.K.** Bt.-vel - akivel már több évre visszanyúló gazdasági kapcsolata volt - kötött adásvételi szerződés alapján 55.000 Ft + Áfa/tonna egységaron takarmány kukoricát vásárolt ömlesztve, mérlegelve, gépkocsira rakva az EU szabvány szerinti minőségben. A fenti szerződés alapján az eladó által kiállított számlák

általános forgalmi adótartalmát levonható adóként szerepeltette bevallásában. Az eladó a felperes megrendelésére vásárolta fel a gabonát különböző gazdasági társaságoktól, a szállítók az eladó által megadott bérelt telephelyre fuvarozták az árut, ahonnan 24 órán belül felperes által elszállításra kerültek.

- [2] Az adóhatóság vizsgálatot folytatott az eladó beszállítói társaságainál és megállapította, hogy az eladó nem rendelkezett az értékesítésről kiállított számlákban foglalt gabonával, melynek tényéről a felperesnek is tudnia kellett. A különböző gazdasági társaságok által kiállított számlák ugyanis fiktívek, a felek között az abban foglalt gazdasági események nem jöttek létre. A megvásárolt gabona azért sem kerülhetett a felpereshez, mert annak szállításához eszközökkel nem rendelkezett, tárolókapacitása nem volt, így a felperes igazoltan árut nem szerzett be, annak eladása sem valósult meg. Erre figyelemmel a számlákban előzetesen felszámított adó levonását az adóhatóság megtagadta és a felperes terhére 3.566.000 Ft adókülönbözetet állapított meg, mely egyben jogosulatlan visszaigénylésnek minősült. A jogosulatlan igénylés összege után 1.783.000 Ft adóbírság megfizetésére is kötelezte a felperest.
- [3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 3144694847 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Nézete szerint az eladó szerepe árualap hiányában arra korlátozódott, hogy a felperes felé áfás számlát kiállítva elszámolhatóvá tegye a felperes azon beszerzéseit, amelyek adott esetben nem számlaképes adóalanyoktól származtak, ily módon csökkentve a felperesi adózót terhelő fizetendő adó összegét. Az eladó áfabevallása adóminimalizáló képet mutatott, telephellyel, gabonaszállításra alkalmas járművel, saját árukészlettel nem rendelkezett, a cég 2012. május 4-én felszámolás alá került, majd megszűnt. A beszállítóknál folytatott ellenőrzés sem vezetett olyan eredményre, amely az áru meglétét, eredetét, ily módon a gazdasági események számlák szerinti megvalósulását igazolta volna. A felperes nem győződött meg az üzleti partner teljesítőképességéről, az áru minőségéről, mennyiségéről, annak átadására, átvételére, szállítására nem volt ráhatása. Így önmagában az a tény, hogy az eladóval szerződéses jogviszonyban állt, illetőleg a gabonához hozzájutott, nem alkalmas a számlákban rögzített beszerzések valóságának igazolására. A büntetőeljárás során tett megállapítások az adóhatósági megállapításokat nem befolyásolják, mivel az elsőfokú adóhatóság adójogi, nem pedig büntetőjogi szempontból ítélte meg a felek közötti ügyletet.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes keresete szerint a gazdasági események megvalósultak, ezt igazolja a közösségi termékértékesítés, melynek CMR másolati példányai a szlovén adóhatóság részére igazolást nyertek. Hangsúlyozta, hogy fuvarozót bízott meg, aki az árut helyette és nevében átvette az eladótól, majd kiszállította a szlovéniai feldolgozó üzemhez. A fuvarozó által átadott okiratok bemutatása után nyújtotta be üzleti partnerének a számlát, melynek összege minden esetben átutalásra került. Az ellenőrzés figyelmen kívül hagyta, hogy az eladóval kötött szerződés szerint az eladó saját tulajdonában lévő gabonát adott el a felperes részére. Utalt a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Bűnügyi Igazgatóságának nyomozást megszüntető határozatára. Ez rögzítette, hogy a felperes és az eladó közötti üzleti kapcsolatban rendellenesség, vizsgálódásra okot adó körülmény, így adócsalásra utaló nyom nem volt fellelhető. Ha az eladó olyan szabálytalanságot követett volna el, amelyről a felperes tudott vagy tudnia kellett volna, kellő körültekintés tanúsítása esetén a nyomozásnak ezeket fel kellett volna tárnia. A számlakibocsátó terhére eső szabálytalanságokat nem lehet a felperes terhére róni, mivel azokra ráhatással nem bírt. E körben kiemelte, hogy a nyomozati anyag a szakértői véleménnyel egyenértékű bizonyíték, így annak adóhatósági figyelmen kívül hagyása jogszerűtlen.

- [5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását indítványozta.

Az elsőfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak, azt elutasította. A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljárta Kúrai a Kfv.I.35.176/2017/9. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem szabályszerűen rögzített több olyan dokumentumot, amely egy másik perből felhasználásra került, illetve tévedett abban is, hogy nem vizsgálta a nyomozati eljárás során keletkezett iratanyagokat. Az új eljárásra előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak az iratanyag részévé kell tennie a felek korábbi peres eljárásában tett és az általuk hivatkozott nyilatkozatait, a nyomozati iratokat és ezt követően meghozott ítéletében a kereseti indokokat kell maradéktalanul kimeríteni és döntésének meg kell felelnie a Pp. 221. § (1) bekezdésében írtaknak.
- [7] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét ismételten elutasította. Hangsúlyozta, hogy az adóhatóság megállapításait a felperes által rendelkezésre bocsátott okiratokon túlmenően a számlakibocsátó cég ügyvezetőjének nyilatkozatára, a Bt.-nél, valamint annak beszállítóinál lefolytatott kapcsolódó vizsgálatok eredményeire alapította. Megítélése szerint a számlakibocsátónál, továbbá annak beszállítóinál lefolytatott kapcsolódó vizsgálatok adatai alapján helytállóan állapította meg az adóhatóság, hogy a felperes által befogadott számlák alaki és tartalmi hitelességéhez kétség fér.
- [8] Elsősorban arra utalt, hogy a számlakibocsátó társaság a hivatkozott számlákban foglalt áruval nem rendelkezett, a gabona tárolásával, szállításával kapcsolatos tárgyi feltételei hiányoztak, valamint az áru eredete és megléte már a cég beszállítóinál sem volt igazolható. Ezt támasztotta alá a Bt. ügyvezetőjének nyilatkozata, mely szerint a társaság közvetítői tevékenységet folytatott. Így ezekre figyelemmel osztotta azt az alperesi álláspontot, hogy a Bt. a számlákon szereplő áruk értékesítésére nem volt képes. Hangsúlyozta, hogy az adóhatóság helytállóan állapította meg, hogy a felperes az érintett jogviszonyokban nem tanúsította az üzleti életben tőle elvárható gondosságot. Tudomása volt ugyanis arról, hogy a számlakibocsátó társaság a gabonával nem rendelkezett, melyet igazolt a Bt. ügyvezetőjével egybevágyó nyilatkozata, miszerint a felek közötti jogviszonyban a Bt. piaci felderítőként vett részt. Utalt továbbá a számlakibocsátó társaság vezető tisztségviselőjének azon nyilatkozatára, miszerint a gabonát a felperes erre vonatkozó igénybejelentését követően vásárolta meg, így helytállóan került értékelésre az a körülmény, hogy a felperes tudott, illetve tudhatott arról, hogy a számlakibocsátó nem rendelkezett áruval.
- [9] Nézete szerint az, hogy a felperes nem bírt tudomással az áru átadásának tényleges helyéről, nem győződött meg a gabona minőségéről, mennyiségéről, így a számlakibocsátó teljesítőképességéről sem, megfelelő alappal bír az alperesi határozatban írt következtetésekkel. Kellő körültekintését nem helyettesítheti, hogy a felperes megbízta a fuvarozót az áru átvételénél helyette és nevében járjon el. Ezen túlmenően utalt a Bt. beszállítóinál végzett vizsgálatok eredményeire, melyek egyértelműen igazolták az áruszállítás hiányát.
- [10] A nyomozati iratok a nyomozóhatóság megszüntető határozata szerinte nem elegendők ahhoz, megállapítsa, hogy a felperes és a Bt. között a számlákban foglaltak szerint történt tényleges gabonaforgalmazási tevékenység. A nyomozóhatóság az ügyletek büntetőjogi vonatkozását vizsgálta, jelen esetben adójogi szempontból kellett a cselekményeket elbírálni. Ezzel összefüggésben alaptalannak ítélte meg azt a felperesi hivatkozást, mely szerint az adóhatóság

határozatának meghozatala során nem vette alapul a Nemzeti Adó-és Vámhivatal Bűnügyi Igazgatóságának a Bt.-vel összefüggésben folyamatban volt büntető eljárásában, így különösen a nyomozás megszüntetéséről rendelkező határozatban rögzített megállapításait. Hangsúlyozta, hogy a perbeli eljárás tárgya a felperes adólevonási jogra való jogosultságának vizsgálata volt, mellyel szemben a számlakibocsátó társaság vonatkozásában folyamatban volt büntetőeljárás megszüntetésére azért került sor, mert az ott rendelkezésre álló bizonyítási eszközök alapján nem volt minden kétséget kizáróan bizonyítható a Bt. ügyvezetésének szándékos magatartása a költségvetési csalás büntetvényének törvényi tényállása kapcsán.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását indítványozta. Kifogásolta, hogy az adóhatósági határozat és az ítélet megállapításai ellentmondanak egymásnak, miután az adóhatóság határozatában a gazdasági események meg nem történtét, míg ezzel szemben a bíróság a gazdasági események nem a számlán feltüntetett adóalanyok közötti meg nem történtét rögzítette.
- [12] Hangsúlyozottan utalt arra, hogy az általános forgalmi adólevonás jogosságának vizsgálatával egy időben a bűnügyi igazgatóság nyomozást rendelt el a beszállító Bt.-nél, melynek során a felperestől is bekérték a Bt.-re vonatkozó szerződéseket, átutalási és banki bizonylatokat, a keletkezett szállítóleveleket és más bizonylatokat, hogy a felek közötti gazdasági kapcsolatokat ellenőrizték, elemezzék. A bűnügyi igazgatóság nem állapította meg, hogy a Bt. által értékesített gabona eredete tisztázatlan és azt sem, hogy a számlák csak az adófizetési kötelezettség csökkentése érdekében kerültek kiállításra. A határozat kifejezetten azt rögzíti, hogy a Bt. ténylegesen végzett gabonaforgalmazási tevékenységet. A két szerv eltérő megállapításra jutott, és ezt az adóhiányt megállapító határozatban az adóhatóság nem vette súlyozottan figyelembe. Arra is utalt, hogy a Bt. beszállítóinak ügyleteire a felperesnek rálátása nem volt, mert ez az eladó üzleti titkát képezte.
- [13] Szerinte az ítéleti megállapítás ellentmond **P.R.** pénzügyőr főhadnagy nyilatkozatának is, aki egyértelműen azt rögzítette, hogy a Bt. vonatkozásában a gabona értékesítésénél nem derítettek fel szabálytalanságot. Ezt a tényt a bíróság nem vette figyelembe és azt sem, hogyha ilyen megállapítások szerepeltek a nyomozóhatóság megszüntető határozatában, úgy az alperes miért nem élt panasszal a határozatban foglaltakkal szemben. Ezen kérdésre a per során az alperes nem adott választ. Abban az esetben, ha a revízió nem rendelkezett tényállásszerű bizonyítékokkal, akkor azon állításuk, hogy a tranzakciók nem a számlán feltüntetett felek között zajlottak le, csak vélelem, a vélelem pedig nem szankcionálható az adóigazgatási eljárásban. Kifejezetten hangsúlyozta, hogy a nyomozást megszüntető határozat egy közokirat, az abban foglaltakat a hatóságnak is el kell fogadniuk. Az adóhatóság nem vitatta, hogy a felek számlái eladott áru értékesítéséről készültek, nem ügynöki díjról és nem vitatta a partner közötti üzleti kapcsolatot sem, a felperesi kiszállítást.
- [14] Cáfolta a felperesi ügyvezető kellő körültekintésére vonatkozó bírósági megállapításokat is. A felperes jellemzően elektronikus kereskedelmet folytatott partnereivel, ennek következtében a kapcsolatfelvétel után csak telefonon, faxon, e-mailben, esetleg postai úton érintkezett partnereivel. Az áru eladótól történő átvételét a szállítmányozó cég intézte és felelt azért. Az alperes olyan ellenőrzési feladat elvégzését kérte számon a felperestől, amelyet jogosultság hiányában nem tudott ellátni. A felperes összeállított egy olyan adattartalmú táblázatot, melynek alapján a szállítások nyomon követhetők voltak, igazolták a szállítások dátumát, az áru megnevezését, mennyiségét,

számlaszámát, a felrakóhelyeket, a kamionok számát, a hozzá tartozó fizetési bizonylatok számát és adatait. Mindezeket az alperes, valamint bíróság is figyelmen kívül hagyta az ügyletek megítélésekor. Az adóhatóság csupán egy vélelmet állított fel, azonban nem igazolta, hogy a beszállító ne rendelkezett volna az áruval és a gazdasági események ne történtek volna meg.

- [15] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban való fenntartását indítványozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [16] A felperes felülvizsgálati kérelme alapos.
- [17] A felülvizsgálat a megelőző elsőfokú bírósági eljáráshoz kapcsolódó rendkívüli, korlátozottan igénybe vehető jogorvoslat. Jogorvoslati jellegéből következőleg funkciója a kérelmet előterjesztő által állított jogsérelem elbírálása és megalapozottsága esetén annak orvoslása. A felülvizsgálat intézménye tehát akkor alkalmazható, ha a jog megsértése a jogerős ítéletben tetten érhető. Ugyanakkor a Pp. 275.§-ából következően, nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet.
- [18] Jelen per elbírálása során jelentősége volt annak, hogy a Kúria már felhívott végzésével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a nyomozati eljárás során feltárt tények, rendelkezésére álló adatok, bizonyítékok megvizsgálását, értékelését írta elő. Bár az elsőfokú bíróság e kötelezettségének eleget tett, mert beszerezte a számlakibocsátó ellen indult büntető eljárást lezáró döntést, de az abban foglaltakat arra hivatkozva vetette el, hogy az abban foglaltak nem kötik sem az adóhatóságot, sem a bíróságot döntésének meghozatalakor. Ezt az álláspontot a Kúria annyiban osztja, hogy a kialakult joggyakorlat értelmében az adóügynek, illetve az adópernek nem előkérdése a vádlottak bűnösségének megállapítása [EBH 2005.1257., KGD 2003.192., KGD 2007.97., Kfv.I.35.416/2019/4., Kfv.I.35.090/2019/4.], ugyanis az adóhatározat bírósági felülvizsgálata során a Pp. 4. § (1) és (2) bekezdése értelmében a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése vagy a fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás nem köti.
- [19] Az adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata során a Pp. 339. § (1) bekezdésének megfelelően, kizárólag a közigazgatási határozatok jogszerűsége vizsgálható felül. A Pp. ezen rendelkezéséből következően a közigazgatási határozatok tényállási elemei a büntetőeljárásban hozott döntésektől függetlenül fennállnak, vagy éppen alaptalanok. Az alperesi határozat jogszerűsége nem a büntetőeljárás következménye, hanem kizárólag attól függ, hogy az alperes megtartotta-e az irányadó anyagi és eljárási szabályokat. Ez nem befolyásolja azt a bizonyításra tartozó kérdést, hogy a büntetőeljárás adatai, bizonyítékai a közigazgatási eljárásban, perben felhasználhatók, azok a közigazgatási eljárásban szerzett bizonyítékokkal ütköztethetők és amennyiben ellentmondás áll fenn közöttük, úgy annak feloldása nem mellőzhető.
- [20] A felülvizsgálati kérelem elbírálását megelőzően a Kúria elsődlegesen rögzíti, hogy az Európai Unió Bírósága döntéseiben a levonási jog gyakorlása kapcsán kialakított gyakorlata alapján a gazdasági események szempontjából három nagy tényállási csoport állítható fel: gazdasági esemény hiánya - felek közötti gazdasági esemény hiánya - másik fél csalárd magatartása. Egyértelműen rögzíthető, hogy az első esetben (gazdasági esemény hiánya) nincs helye a tudta, vagy tudhatta formula alkalmazásának. Ugyancsak egyértelmű, hogy a harmadik esetkörben (másik fél csalárd

magatartása) nem tagadható meg a levonási jog gyakorlása, kivéve, ha az adóhatóság objektív körülmények alapján igazolja, hogy a számlabefogadó tudott, vagy tudhatott a csalárd eljárásról.

- [21] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet ezen elvek mentén vizsgálta és jutott arra következtetésre, hogy az elsőfokú bíróság döntése nem megalapozott.
- [22] Az alperes határozatában akként foglalt állást, hogy a számlakibocsátó nem rendelkezhetett a számlákon feltüntetett termékekkel, azért sem, mert maga sem szerezhette be az árut a feltárt értékesítési csatornán keresztül. Ezzel szemben a nyomozati eljárást befejező határozat ugyanazon körülmények, tények alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a számlakibocsátó ténylegesen végzett gabonaforgalmazási tevékenységet. (határozat 9. oldal 2. bekezdés) Lényegesnek tekintette a Kúria azt, hogy a perbeli esetben nem a számlakibocsátó és beszállítói közötti kapcsolat szabályszerűsége, hanem a felperes és számlakibocsátó közötti viszony megítélése volt a kérdés. Márpedig a felperes felé történő szállítás megtörténtét a számlakibocsátó társaság képviselője nyilatkozataiban többször elismerte, részletesen tudott nyilatkozni annak menetére, a megrendelésről, a megvásárolt gabona árának kiegyenlítéséről és a szállítás menetéről.
- [23] Rámutat a Kúria arra, hogy a XXI. század informatikai háttere mellett, amennyiben egyéb körülmények azt megerősítik, nem róható a gazdasági élet résztvevőinek terhére, ha e-mailen, vagy telefonon tartják a kapcsolatot anélkül, hogy telephely-, vagy raktár ellenőrzést tartanának. A nyomozati eljárásban feltártak, a feleknek a felvásárlásra, raktározásra, szállításra vonatkozó egybevágo és következetes nyilatkozatai, a vételárak banki átutalással történő kiegyenlítése a gazdasági események megtörténtét bizonyítják. A Kúria megítélése szerint az elsőfokú bíróság és az alperes is túlzott jelentőséget tulajdonított a számlakibocsátó és beszállítói között feltárt hiányosságoknak, és az ott tapasztalt hiányosságokból vonta le tévesen azt a következtetést, hogy a felperes és számlakibocsátó között nem történt termékértékesítés. Ezek olyan közvetett bizonyítékok mely a Kúria meglátása szerint a jelen perbeli tényállás esetén nem alkalmasak az eljárásban rendelkezésre álló ezzel ellentétes bizonyítékok erejének lerontására, azok félretételére.
- [24] Az alperes és a bíróság is a számlakibocsátó számlakibocsátóinál fellépő adminisztrációs hiányosságokat róta a felperes terhére, jóllehet azokra sem rálátása, sem befolyása nem volt. Olyan körülmények kerültek terhére vonatkozóan értékelésre, amelyek az Európai Unió Bírósága által kialakított gyakorlat alapján tilalmazottak.
- [25] A Kúria rámutat arra, hogy az EUB gyakorlata nem tiltja az adólevonási jog megtagadását, de a nemzeti hatóság, bíróság feladatává teszi, hogy az EUB által kimunkált teszt alkalmazása útján győződjön meg az áfa levonási jog jogszerű gyakorlásáról.
- [26] E teszt lényege a következő három pontban foglalható össze:
- 1) a számla kibocsátója által elkövetett csalásokat vagy szabálytalanságokat megállapító adóhatóságnak - objektív körülmények alapján, és anélkül, hogy a számla címzettjét olyan ellenőrzésre köteleznék, amely nem feladata - kell bizonyítania, hogy e címzett tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy a levonási jog megalapozására hivatkozott ügylet áfacsalás részét képezi. (lásd ebben az értelemben: Bonik-ítélet, C-285/11, EU:C:2012:774, 45. pont; LVK - 56 ítélet, C-643/11, EU:C:2013:55, 64. pont).
 - 2) Adott esetben az áfalevonási jogát gyakorolni kívánó adóalanytól az arról való meggyőződés érdekében ésszerűen elvárható intézkedések, hogy az általa teljesített ügyletekkel nem vesz részt az értékesítési láncban korábban eljáró gazdasági szereplő által elkövetett adócsalásban, alapvetően az

adott ügy körülményeitől függenek (lásd: Mahagében és Dávid ítélet, C-80/11 és C-142/11, EU:C:2012:373, 59. pont; Jagiello-végzés, C-33/13, EU:C:2014:184, 37. pont).

3) Az áfalevonási jogát gyakorolni kívánó adóalanyt, amennyiben szabálytalanságra vagy csalásra utaló körülményekről van tudomása, kötelezhetik, hogy a megbízhatóságáról való meggyőződés érdekében tájékozódjon azon másik gazdasági szereplő felől, amelytől termékeket vagy szolgáltatásokat kíván beszerezni, az adóhatóság általános jelleggel nem követelheti meg ezen adóalanytól egyfelől, hogy az arról való meggyőződés érdekében, hogy a korábban teljesített ügyletekkel kapcsolatban nem történt szabálytalanság vagy csalás, ellenőrizze, hogy az e jog gyakorlásának alapjául szolgáló termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó számla kibocsátója rendelkezik-e a szóban forgó termékekkel, és képes-e azok szállítására, illetőleg hogy hea bevallási- és fizetési kötelezettségének eleget tesz-e, vagy másfelől, hogy e vonatkozásban rendelkezzen iratokkal (lásd ebben az értelemben: Mahagében és Dávid ítélet, C-80/11 és C-142/11, EU:C:2012:373, 60. és 61. pont; Sroy trans ítélet, C-642/11, EU:C:2013:54, 49. pont; Jagiello-végzés, C-33/13, EU:C:2014:184, 38. és 39. pont).

- [27] A Kúria megítélése szerint a felek között a számlákban foglalt gazdasági események létrejöttek, az alperes által a felperesi tudattartalom körében felsorakoztatott körülmények pedig nem tekinthetők olyan objektív körülményeknek, melyek megalapozzák az adólevonási jog megtagadását, ezért a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítéletet és az alperesi határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Az új eljárásban az Art. 105. §-ban foglaltakra figyelemmel az utólagos ellenőrzést határozattal kell lezárni, melyben a felperes terhére 2011. februári időszakra áfa adónemben megállapítás nem tehető.

A döntés elvi tartalma

- [28] *A számlakibocsátó számlakibocsátóinál feltárt hiányosságok önmagukban egyéb, a felek között létrejött gazdasági esemény valótlanosságát alátámasztó körülmény hiányában nem elegendőek az adólevonási jog jogszerű megtagadásához.*

Záró rész

- [29] A Kúria a Pp. 270. § alapján a Pp. 87. § (1) bekezdése szerint az elsőfokú és felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltség viselésére az alperest kötelezte.
- [30] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt illetéket az alperesi pervesztességre tekintettel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.
- [31] A felperes kérelmére a Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2020. október 1.

dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, dr. Heinemann Csilla sk. előadó bíró, Huszárné dr. Oláh Éva sk. bíró

